

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בהוצאת
מכון מאיר
ע"ש אליעזר מאיר ליפשיץ הי"ד

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

נכנס יין יצא סוד, איזה סוד?

חייב אדם להתבשם בפורים עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי (מגילה ז ב). בדרך כלל כאשר אדם שותה יין ומשתכר הוא יורד לשפל המדרגה ומאבד צלם אנוש, דוגמת לוט, שעד היום דבק הכינוי במי שמשתכר "שיכור כלוט".

אבל בפורים, אצל יהודי ירא שמים באמת "ונהפוך הוא" - נכנס יין יצא סוד, ככל שהוא מתבשם הוא מתרומם ומתעלה ומגיע לשיאים בהשגות עליונות עד כדי כך שהכל מתאחד אצלו כאותה אחדות תחת שלטונו ורצונו הטוב של השי"ת, שמלכותו בכל משלה ומלוא כל הארץ כבודו. ואמנם, גם מה שנראה בעינינו כשיא הרוע והרשע אינו יוצא מכלל השליטה האלוקית, דוגמת המן הרשע שמגמתו להשמיד את היהודים, ובסופו של דבר הופרה עצתו וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. נגלה לעין כל שגם במצבים הקשים והסבוכים ביותר בגלות כאשר היינו בפזיז ופירוד ונשלטים על ידי הרשעים, הקב"ה לא נטש ולא ייטוש אותנו, אדרבא, הוא מתגלה באהבתו הגדולה. מור"ר הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל שיום פטירתו חל בפורים דפרזים, היה נוהג להסביר את נס פורים "גדול קידוש השם מחילול השם" - גדול קידוש השם המתגלה מתוך חילול השם; גדול האור המתגלה מתוך החושך וגדול הטוב המתגלה מתוך הרע. לכן ישנה שמחה גדולה ויתרה בפורים שבו התקדש שם שמים לעין כל, דווקא בגלות במצב של הסתר פנים גדול.

נכון לעכשיו הננו נמצאים בפרק זמן קשה ומסוכן מבחינה בטחונית מדינית וחברתית. אבל הוא טוב לאין ערוך מהזמנים בהם היינו תחת שליטת הגויים. בשביל להמשיך ולצעוד הלאה בבטחה ובאמונה אל העתיד הצפון בחובו רק טוב לישראל, עלינו להמשיך במפעלם האדיר של האב והבן, הראי"ה קוק זצ"ל ובנו הרב צבי יהודה זצ"ל, ולהדליק בלבם של רבבות עמך בית ישראל בכל אתר ואתר את אותם האורות שהם זרעו לדורות הבאים. אורות של אהבת עם ישראל, ארץ ישראל ותורת ישראל, אורות של אמונה תמה וזכה, אורות של יראת שמים רוממה, אורות של אהבת הבריות. ומתוך כך נזכה לראות עין בעין כיצד ליהודה תהא אורה ושמחה וששון ויקר.

בברכת חג פורים שמח

ל' חנוכה תשפ"ג

עמוד 2 ♦ הרב אמיר דומן
זכור - מי, את מה, ולמה?

עמוד 2 ♦ הרב חגי לונדין
גדולה הסרת טבעת

עמוד 3 ♦ הרב יורם אליהו
קדושת ימי הפורים

עמוד 3 ♦ הרב אורן טרבלסי
אחשוורוש, הכיסא, ובגדי כהן גדול

עמוד 4 ♦ ממשנת הרצ"ה / הרב דוד לנדאו
לעילוי נשמת רבינו

עמוד 6 ♦ זוגיות / אסתר אברהמי
פורים שמח! האמנם?

עמוד 8 ♦ הרב שלמה אבינר
שו"ת שמחת פורים

נצחון הרוח
סיפור התשובה של דוד עזבן
עמוד 5

שמחת פורים באמת

הרב ליאור לביא
עמוד 4

זכר למחצית השקל
נותנים
למכון מאיר
פרטים בעמוד האחורי <<
לתרומות חייגו 02-6461328

לכן הוא מעניק כוחות חיים, גם אם לא תמיד ברור לנו מה הם בדיוק, והיכן ומתי יבואו לידי שימוש. יבואו לנו ימי הפורים לישועה ולנחמה, לגבורה ולענווה, לאורה ושמחה, לששון ויקר.

שאלות הארות ותגובות: amirduman@gmail.com

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

גדולה הסרת טבעת

פרשת תצוה עוסקת רובה ככולה בבגדי הכהנים. יחד עם זאת, שני הפסוקים הראשונים בפרשה עוסקים במנורה, ושם נאמר: 'זאתה תצווה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר תמיד'.

איך נוצר שמן? שמן נוצר על ידי לחץ אדיר. ישנה כתיבה וכבישה של הזיתים באמצעות מכשך חיצוני שמוציא בסופו של דבר נוזל שמן. השמן מדליק אור. האור הוא נקודת החיבור בין החומר והרוח. מציאות פיזית נראית לעין שהיא בעצם מופשטת. על מנת ליצור אור בעולם, על מנת לגרום לחומר להופיע את הרוח - צריך לחץ.

סיפור פורים מתאר חברה יהודית שנמצאת בשאננות ומשתתפת בסעודת אחשוורוש. הדרך בה היהודים מתעוררים לתשובה היא באמצעות לחץ חיצוני. חז"ל אומרים ש'גדולה הסרת טבעת של אחשוורוש יותר מכל דברי התוכחה של הנביאים'. היינו כדי שהמציאות תתקדם לא מספיק רצון טוב אלא יש צורך שהמציאות החיצונית - ששואפת בפנימיותה לסדר האלוקי - תתקומם באופן גלוי כנגד העיוות. כוחו של המן הוא כוח עמלקי חזק שלוחץ את עם ישראל, אולם דוקא מלחמות העמלק מדור לדור הן אלה שגורמות לאמונה להופיע בעולם ולתשועה נצחית. השמן שיוצא מהמנורה גורם לאור להאיר.

רעות אלו? אלא אמה, שפמא דבך עתיד ליארע את שפאל והן עתידין לנצל על ידי מרדכי, ובכל יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים. אמר: אפשר לצדקת זאת שתנשא לערל? אלא שעתיד דבך גדול שארע על ישראל ועתידים להנצל על ידיה". מדרש מזהים, שמתאר בצורה חיה ומוחשית לא פחות משבע נקודות בנושא שלנו:

האחת - הקב"ה רומז **תמיד**, ומבקש להכיר לנו את רצונו וחכמתו, ובכך לפתוח לפנינו ערוצי חיים, גם כשגלוי וידוע לפניו מי ירמז ומי לא. הוא מצידו - מגיע תמיד ל"דייט"...

הנקודה השנייה - המדרש מדגיש את היכולת שלנו לבחור אם לחוש לרמיזה האישית, או לא להקדיש לה קשב פנימי.

השלישית - חשיבות העצירה בשטף האירועים, והצבת סימן השאלה! דוד, המלך לעתיד, שואל את עצמו: מה ההיגיון בכך שנס כזה ייעשה לי? ומרדכי הצדיק שואל אף הוא: מה ההיגיון שטרגדיה כזאת תקרה?

הרביעית - שניהם בעצם שואלים פחות על עצמם, ויותר על ההנהגה האלוקית, שהיא הנושא האמיתי: מדוע נעשה נס כזה, ומדוע מגלגל הקב"ה צער כזה? החמישית - מרדכי מחדד את אוזנו הפנימית כדי לשמוע מבין השיטין מסר המיועד דווקא לו. אף שעיקר ההתמודדות שבאירוע שייכת לאסתה ברור לו שהמסר מיועד אליו לא פחות. מסיבה זו הוא ממשיך להיות קשוב לכל צליל: "ובכל יום ויום מרדכי מתהלך... לדעת".

השישית - לשניהם אין תשובה בשלב זה! יש להם השערה וכיוון כללי אולי, אך לא רק שהיעדר תשובה ברורה איננו מרפה את ידיהם ואת אמונתם, אדרבה, המצב משאיר אותם דרוכים וערניים, מוכנים לכל התפתחות בעלילה האלוקית.

ונקודה אחרונה - פשוט וטבעי להם שמאחר שריבוננו של עולם עומד מאחורי הסיפור ומבקש לתת להם תוספת חיים באמצעות מה שמתרחש כעת, ההקשבה הנכונה שלהם כרגע איננה פסיבית, אלא פותחת אותם לקבל כוחות לפעולה ושותפות ומעורבות אישית ממש, לכשתבקשו. מדוע? משום שכאמור, הנושא של החיים ו"טוב ה" מבחנתם איננו שה' מעוניין להביא אותם למצב של נחת וסיפוק אישי, כשכר על צדקתם, אלא לרתום אותם לקחת תפקיד משמעותי יותר ויותר בתכנית האלוקית שלו.

המפגש שלנו בעמלק הוא אירוע מזעזע שהותיר אותנו מצולקים לדורות, מסובכים בחשבון דמים עם עשו, צאצאיו ותלמידיו, עד עת קץ. ובעוד שורות אלו נכתבות - מתקבלת בשורת איוב על מות אחים קדושים בפגיעה, וזעקה גדולה ומרה עולה ונמשכת מאז, ומחברת את ישראל שבכל הדורות כאחד יחד. מה מחוללת האמונה החיה בתוכנו, כשאנו נחשפים למידע כזה, בעיצומן של ההכנות לפורים?

האמונה פועמת בנו במגוון עצום של מימדים, ואחד המופלאים שבהם הוא מימד הזמן, ובפרט קדושת הזמן שבשבתות ובמועדים. קדושת הזמן היא 'זימון' למפגש עם מקור הקדושה, ונקודת חיבור עם תוכן מחייה ומחדש שמבקש אבינו שבשמים להעניק לנו באהבתו. לנו - לכל אחד ואחת מאיתנו באופן מדויק ואישי, בתוך כלל ישראל הגדול.

קריאת פרשת "זכור" קודמת לפורים "כדי להקדים זכירה לעשייה", כפי שנאמר במגילה: "והימים האלה נזכרים ונעשים". כלומר, מרדכי ואסתר הבינו שמצוות התורה "זכור... לא תשכח" היא זכירה חיה, ולא ארכיונית, ארכיאולוגית או אקדמית. זוהי זכירה שדוחפת לעשייה, זכירה שפועלת ומפעילה, ויש לה תוצאות בחיים - כבר היום. זכירת עמלק ומחייית זכרו, ובפרט בחודש אדר וביום הפורים, מסוגלות ומוכרחות להיות משנות חיים, ומחדשות בנו כוחות חיים שלא מוצאים בימים שבשגרה: 'לאו כל יום מתרחש ניסא, השיב רבי זירא לרבה. לא כל יום פורים, ויתרה מזו - לא כל ה'פורים' הם אותו חג! 'תחיית המתים' שמשוגל פורים הזה לתת לנו - אין לה אחר ורע.

פורים הוא אתגר רציני: האם אני מקשיב למה שיש לקב"ה לספר לי כאן, ולא רק למה שנחמד לי לשמוע? באופן של 'הפוך על הפוך', שאלה זו דווקא מעצימה אותי, משום שכשאני מחפש את מה שיש לקב"ה לספר לי, אני יוצא מה'שבלונות' (במגילה מכנים זאת: 'דת') שלרוב אני תקוע בתוכן, ומתחיל לבדוק מה בהתרחשות מתבסס על הייחוד שלי, ומיועד דווקא לאוזניים הרגישות שלי.

חז"ל במדרש אסתר רבה (ו, ו) מלמדים בצורה נהדרת את אופייה של האמונה החיה:

"ארבעה צדיקים נתן להם רמז, שנים חשבו ושנים לא חשבו... דוד ומרדכי נתן להם רמז וחשו, דוד אמר (שמואל א יז, לו): גם את הארי גם הדב הפך עבדך. אמר דוד: וכי מה אני ספון, שהפתי חיות

הננו משתתפים בצערה של משפחת אלידר על פטירת ר' יצחק אלידר ז"ל

איש לח"י לשעבר, ומחנך דגול שעמד בראש המחלקה של בני העדה האתיופית במכון מאיר והכשר קבוצה של צעירים להיות רבנים המשרתים עד היום את בני העדה

תנחמו מן השמים בתוך שאר אבלי ציון וירושלים דב ביגון ובית מכון מאיר

העלון מוקדש לעילוי נשמת אוהבת התורה ולומדיה

מרת רבקה אשכנזי ע"ה

בת אברהם זולדה

נלב"ע ביום י"א באדר התשע"ג

תנצב"ה

יהדות באהבה מכון מאיר

לטלפנייה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות

טלפנים/יות

למען התרומות

שכר בסיס + בלוניסטים + משמרות אחה"צ/ערב

מעוניינים?

שלחו סמס 052-5121946

נשמות מחוברות

איש ואשתו הם בשורשם נשמה אחת במרומי מרומים וכאשר היא יורדת לתחתיות ארץ היא מתפצלת לשניים.

זו עבודת בני הזוג לחדש את אותה אחדות ראשונית פנימית, על ידי בחירתם ועמלם המבורך.

מאת הרב שלמה אבינר

154 עמ', כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168

או באתר החדש: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה ב"דני ספרים" רח' אבן ישראל 3 ירושלים

קדושת ימי הפורים*

א. הארת שושן פורים

המשנה במסכת מגילה מלמדת, שבזמנם הייתה אפשרות לקרוא מגילה בחמשה ימים י"א, י"ב, י"ג, י"ד וט"ו באדר. אומר השם משמואל (שושן פורים, תרע"ג), שאביו, האבני נזר, אמר בשם סבו האדמו"ר מקוצק, שכל החגים נכללים בפורים, ופירוש הדבר שיש חמשה מועדים שהם תלויים בקידוש בית הדין, והם פסח, שבועות, ראש השנה, יום כיפור, סוכות ושמני עצרת, והם נחשבים כאחד. ומועדים אלו מקבילים לחמשה הזמנים שקוראים בהם את המגילה, לפי זה ט"ו, שושן פורים, מקביל לסוכות, ובכתבי האר"י ז"ל סוכות הם דוגמא לענני הכבוד שהם ההיפך מעמלק שלא היתה לו שליטה בעם ישראל אלא רק באלה שהענין פלט אותם. לפי זה יובן, אומר השם משמואל, מה שכתוב בספרים הקדושים, **"שעיקר הפורים ומעלתו הוא בט"ו עת הסיירה באשלמותא (הירה במילואו), והוא בתוספת מעלה מ"ד, ובקריאת המגילה בט"ו הוא עיקר התגלות אור הפורים"**.** הוא מסביר זאת, שכיוון שעל פי מה שביארנו, הזמנים, י"ד וט"ו הם מקבילים ליום כיפור וסוכות, יום כיפור הוא יום טהרתן של ישראל שנידחה מהם הפסולת, כנאמר, ונשא השעיר עליו את כל עוונות בני ישראל אל ארץ גזירה, ואילו סוכות מבטא את המצב של, ה'ביאני המלך חדריו' שאחרי שנטהרו בני ישראל ביוכ"פ הם זוכים להארות גדולות. סוכה

היא כדוגמת בית המקדש ולולב רומז לארבע אותיות ה' ישראל נוטלים אותם ושמוחים בה' יתברך.

כך יש לומר בעניין י"ד וט"ו, שבי"ד עדיין יש איזו שליטה בצד מה לעמלק וצריכים לדחות אותו ולטהר ממנו כמו עבודתנו ביום כיפור, שהרי גם אז בימי הנס הייתה בי"ד עדיין מלחמה בשושן, אבל ט"ו רומז על העתיד, כמבואר בספר הרוקח, שכתוב בזכריה, "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", **"ואין בו עוד שום מלחמה רק לשמוח בה' יתברך כמו בסוכות"**.

ב. ובבוקר אמור אל המלך

במאמר אחר מלמד השם משמואל את גודל הארת הפורים בכלל. על הפסוק, שיעצו זרש ויועצי המן לומר למלך בבוקר לתלות את מרדכי, נאמר שם, "ובבוקר אמור אל המלך ויתלו את מרדכי על העץ אשר הכנת לו". לכאורה לא אמרו, תבקש או תשאל מהמלך, אלא, 'אמור' למלך שזה לשון ציווי. גם בהמשך נאמר שהמן בא לבית המלך, 'לאמור למלך לתלות את מרדכי על העץ שהכין לו', משמע מזה שהמן היה אז במעלה גבוהה מעל המלך וכך דרשו חז"ל שיעשה לו בימה מעל בימת המלך, וכך אומר מרדכי כאשר הוא זועק וזעקה גדולה 'מה אמה, גבה המן מאחשוורוש. מכאן, אומר השם משמואל, הארה גדולה לכל

מתורת החסידות

שם משמואל לפורים

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

איש משכיל שישים אל ליבו שכיון שניתן בית המן למרדכי ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, **"ובכל פורים מתעורר רשימו מזה ואז בכח כל איש ישראל לאמור למלך מלכי המלכים הקב"ה (דרך אמירה וציווי כעניני צדיקים גוזרים על הקב"ה והוא עושה), לתלות את המן ולמחות שמו מתוך ליבו שלו עצמו"**. יום זה מסוגל לכל איש ישראל לבקש בקשות חשובות להתקדמותו והתעלותו בקודש, אבל מדגיש השם משמואל שהאמירה הזו צריכה להיות לא מהשפה ולחוץ **"אלא בכל אות נפשו, ובאותו החשק ורצון נמרץ שהיה אז להמן לתלות את מרדכי"**. רק אם אתה מבקש בכל לב ברצון ובחשק להיושע, אז בקשתך תענה ועל זה אמרו חסידים ראשונים, מסיים השם משמואל, **"שבפורים יכול כל איש להיושע ולהתברר"**.

פורים שמח.

*לע"נ מ"ר הרב יהושע רוזן זצ"ל אשר הכניסי לשערי תורת החסידות ורבות למדתי איתו שפת אמת, שם משמואל ועוד. נפטר בט"ו אדר' תשפ"ב. אזכרה לזכרו תתקיים במוצאי שבת זכור בישיבה לצעירים בשעה 20:15

**כשלמדתי מאמר זה עם הרב רוזן זצ"ל, הרב שמח ואמר אכן עיקר הפורים הוא בט"ו.

עומק הפרשה

הרב און טרבליס ר"מ במכון מאיר

התרגום שני במגילת אסתר מתאר שבמדרגות הכיסא ישבו שנים עשר אריות ומולם שנים עשר נשרים. ועל כל מעלה היו חיות מזהב זו מול זו. כשבראש הכיסא מעל כולן יונה מזהב אוזת נץ מזהב לרמז שעתידים כל האומות להימסר בידי מלכות ישראל המשולה ליונה. והחיות היו מרימות את שלמה על מעלות הכיסא עד שהנשרים הושיבוהו בראשו. **אחשוורוש שרצה לחקות את מלכות שלמה הבין שעליו לשבת על כיסא שלמה שלא היה כמוהו בכל הממלכות.**

אלא שהאחרון שניסה לשבת על הכיסא היה המלך פרעה נכה. שבשעה שניסה לעלות על הכיסא הכישו אחד מהאריות. וכך קיבל את שמו פרעה "נכה" לזיכרון עולם שהפך לנכה מגשיכת האריה. משום כך חיפש אחשוורוש אומנים ואדריכלים שיבינו לו כיסא זהה לצורת כיסא שלמה, ואומנים כאלו נמצאו רק בשושן. בניית הכיסא ארכה שלוש שנים וכשסיימו את המלאכה גילו שהכיסא כבד מכדי להעבירו לבבל. אחשוורוש שהבין שהכיסא לא יגיע אליו החליט ללכת בעצמו אל הכיסא. עקר את הארמון ואת קריית הממשלה הפרסית מבבל לשושן שהפכה לעיר הבירה החדשה בזכות כיסא שלמה. עולה אפוא שרק בשנת שלוש התיישב אחשוורוש על הכיסא כפשוט הפסוק. **וזו הייתה סיבה נוספת למשתה. שלא רק שהתיישבה דעתו שמלכות ישראל יותר לא תשוב, אלא שגם ביטא את תוקף מלכותו שהיא המחליפה את מלכות שלמה. המושך המאמר בעמוד 5**

אחשוורוש, הכיסא, ובגדי כהן גדול

בגדי כהן גדול נקראים בפרשה "תפארת". מילה זו מוזכרת גם במגילה כלפי אחשוורוש "בהראותו את עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו". מזה לומדים חז"ל שאחשוורוש לבש במשתה בגדי כהונה. **ננסה להבין מה ראה אחשוורוש ללבוש במשתה בגדי כהונה ובמיוחד את בגדי הכהן הגדול.**

מגילת אסתר מתחילה בשנת שלוש לאחשוורוש. "כשבת המלך אחשוורוש על כיסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת שלוש למלכו". **והדבר קשה כיצד רק לאחר שלוש שנים בהם היה מלך התיישב אחשוורוש על כסא המלכות?** חז"ל² עומדים על הקושי ומבארים שאז התיישבה דעתו במלכותו.

נבואת ירמיהו "לפי מלאות שבעים שנה לבבל אפקוד אתכם" נשפה בעורף כל אימפריה שעלתה לשלטון. מלכי העולם העתיק הכירו בכוח האלוהי שבישראל והתייחסו ברצינות לנבואה. דעתו של אחשוורוש לא התיישבה כי חשש שכל רגע היהודים עלולים לחזור לשלטון ולסלקו ממלכותו. ולאחר שלפי חשבוננו עברו שבעים שנה מגלות יהויכין חש שהוא באמת יושב על כיסא המלכות ועשה משתה גדול על התקיימות המלכות בידו. אמנם המגילה שנכתבה ברוח הקודש כוללת פשוט נוסף בישיבת אחשוורוש על כסאו. הגר"א³ שואל כיצד הגיעה עיר המלוכה לשושן שהרי כל המלכים הקודמים ישבו בבבל. התשובה טמונה בהבנת כיסא אחשוורוש.

אחשוורוש לא רק חשש ממלכות ישראל שתחזור, אלא גם ניסה למצב את עצמו כמחליף שלה. נבוכדנצר אימץ את צורת השלטון של דוד בכיבוש וניצוח. דוד עסק במלחמות וניצחונות על אויבי ישראל ולכן לא בנה את המקדש "כי דמים רבים שפכת". המקביל באומות שחיקה את דרכו של דוד באופן שלילי היה נבוכדנצר שהתאמץ לחזק את מידת האכזריות, הטיל אימה על כולם ודיכא את המלכים הכפופים לו ביד קשה. אך אחשוורוש בחר בסגנון אחר - בצורת השלטון של שלמה. שלמה שלט בעולם לא בכוח ודיכוי אלא בשלום כשמו. הוא לא היה צריך להילחם כדי שישלימו עימו. החכמה העוצמה והעושר שהיו במלכות ישראל בתקופתו הביאו את המלכים והאומות להבין שטוב להם להיות כבושים תחת מלך מלא טוב כשלמה. אחשוורוש התבונן וראה שהכיבוש הבבלי הוליד התנגדות מהעמים הכבושים עד שאיבדו את השלטון. הוא בחר בשיטת המלכות של שלמה וניסה לגרום לעמים לרצות להיות כבושים תחתיו. לכן ערך משתה לכל שרי המדינות עם תענוגות עולם כדי המלך, שיראו את עושרו ושלמותו וברצונם יבחרו במלכותו וימנעו מלמרוד בו.

אחד מסממני המלכות הבולטים של שלמה היה כיסא המלכות. "שש מעלות לכסה ושנים אריות עומדים אצל הידות לא נעשה כן לכל ממלכות".

ישראל במידה השלמה היותר גדולה. "ומטילין שלום בין ישראל לאביהם שבשמים", כיצד? על ידי פנימיות התורה, "בהוציאם מן הכנף אל הפעל את אור הקדש הגנוז בכל אישי האמה", בכל מיני המדרגות, צדיקים ורשעים, "בכל אשר בשם ישראל יבנה", ובוזה יש מדרגות, "ובפרט בכל אשר ישא את דגל תקנת האמה ונחפץ תחיתה, את חותם אהבת ארץ אשר עיני ד' בה, ונחפת ציון וירושלים על לבו חקוקה, באיזו צורה, ואיזו הסברה שתהיה" - בחלק בישראל שממולא בקדושה, וגם בחלק שיש בו צד נאמנות לאומית ומסירות לכלל ישראל. מתוך גדלות התורה, גדלות הקדושה, גדלות אותם הבנים של כנסת ישראל וגדלות אוהבי ד' ויראיו וחושבי שמו, - מגיעים למצב של "והיה העקוב למישור"⁶ בסדרי גאולה.⁷

ששייך לתורה גדולה, לחכמה גדולה, לדעת אלוים גדולה, לדעת סגולת ישראל וכנסת ישראל גדולה. זה ביטוי לא כל כך פופולארי ונפוץ. פירוש הביטוי 'מחצדי חלקא' הוא קוצרי השדה, קוצרי תנובת השדה. חצד זו קצירה, כדברי התרגום בפרשת בהר: "לא תקצור" - "לא תחצד"⁴. בכמה מקומות ב'זהר' מופיע ביטוי זה ביחס לתלמידי חכמים שעוסקים בתורה, מחדשים בתורה ומגלים את התנובה הרוחנית של ישראל ואורייתא. "תלמידי חכמים האמתיים הפוריים שלום בעולם", כדברי הגמרא בסוף מסכת ברכות: "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם", "ומשמים ומטילין שלום בין ישראל לאביהם שבשמים", בניגוד למינים המטילים איבה בין ישראל לאביהם שבשמים, כביטוי הגמרא.⁵ לעומתם, אנשי ישראל האמיתיים עוסקים בשלום בין ישראל לאביהם שבשמים.

ככל שיש גדלות תורה, עמקות ופנימיות, - יותר יש גילוי סגולת ישראל וקדושת ישראל, "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ"; מתוך גילוי עמקי המעמקים של סוד ד' שבעניין ישראל ותורה ומצוות, מתגלה אור הקודש האחדותי המקיף את כל רבבות בית

"אוהבי ד' ויראיו באמת וחושבי שמו הם הם העומדים"¹ בסבל הייסורים והניסיונות, "הם הם העומדים בנסיון לסבל כל צער ועלבון מפל צד ועבר", בשמירתם הכללית על כל ישראל, הצדיקים והרשעים, כל אחד לפי עניינו. אותם צדיקים צריכים "לעמוד הן נגד כל פחות עליונים ותחתונים הנפצים לכלל נחלת ד' ולהפריד את האמה האחדית, היחידה במלא עולמים". גדולי גדולים, קדושי קדושים, אוהבי ד' וישראל הם העומדים נגד הפרצה הזאת.

"הם הם", סוג אנשים גדולים אלה, העומדים במסירות נפש על שמירת ישראל ועל הגנת שלמותו, "הם הם בנים דכנסת ישראל שהאם רוצת עליהם". כנסת ישראל נקראת אם, "אל תטוש תורת אמת"². בגמרא³ כתוב שהנהנה בלי ברכה גוזל את אביו ואמו, אביו זה הקדוש ברוך הוא ואמו זו כנסת ישראל. אלו אינם סתרי תורה, אלא גמרא ממשית, הלכה, נגלה. "הם הם בנים", כלומר הבנים הנאמנים, הבנים השלמים "דכנסת ישראל שהאם רוצת עליהם". "מחצדי חלקא" הבאים בסוד ד'. כאן יש ביטוי נוסף: 'מחצדי חלקא',

1. אורות התחיה פרק כ"א.
2. משל א' ח.
3. ברכות דף ל"ה ע"ב.
4. ויקרא כ"ה ה.
5. שבת דף קט"ז ע"א.
6. ישעיהו מ' ד'.
7. ע"פ שיחות הרצי"א אורות התחיה פרק כ"א ע"מ 234-6.

שמחה על החיוב, ואם יש התעלות - הרי היא של התבטלות עצמית, של שמחה על הפוטנציאל שבכל אדם, למרות שלא תמיד בא לידי מימוש". היכולת הזאת לגלות תעצומות נפש גם ברגעי משבר, הופכת את שמחת הפורים לשמחה עמוקה ופנימית, שמחת "ההתרוממות שמעל לקטנות, מעל לצמצומי העכשיו, מעל לקשיי ההווה". וכפי שכתב שנים רבות לאחר מכן, במאמר על מגילת אסתר: "וניכר האדם גם ב"כוסו" - האם אז הוא מגלה את חיבורו העמוק אל האמת, או שמא הגיע רק עד הרבדים השטחיים בלבד, שאותם הוא מוציא החוצה ללא ערך ותוכן".

ובדברים שנאמרו בסיומה של סעודת פורים בשנת התשס"ח, לאחר הפיגוע והקרב הנוראים בישיבת 'מרכז הרב' ו'הישיבה לצעירים': "והקב"ה רואה אותנו בתוך אבלנו, בתוך כאבנו, שמחים בשמחה אמיתית, מתמלאים גבורה ומוסיפים עוד יותר גבורה...". לאחר האירועים הקשים שחוינו בשבוע החולף, חשבת על דברי רבי אילעאי במסכת עירובין (סו, ב): "אמר רבי אילעאי, בשלשה דברים אדם ניכר: בכוסו, ובכיסו ובכעסו". ופירש רש"י: "אדם ניכר - אם הגון הוא; בכוסו - אם דעתו מיושבת עליו בינו; בכיסו - כשנושא ונותן עם בני אדם אם באמונה הוא עושה; בכעסו - שאינו קפדן יותר מדאי".

הכיס - מקומו של הכסף בחיים אל מול הערכים; **הכוס** - אופי השמחה ברגעים משוחררים וחופשיים; **הכעס** - היכולת לשמור על גבולות גם ברגעי זעם ושבר; אלו הם הדברים בהם ניכר האדם ברגעי מבחן, אך לא פחות מכך, אלו הם גם הדברים בהם ניכר העם, וכדברי הראי"ה בפתגמו לחודש אדר: "לא רק איש בכוסו יוכר, כי-אם הגוי כולו".

שמחת פורים באמת

בהצלחנו בגלות, להבחנה של מעלת האחדות שבאה לידי ביטוי ב"לך כנוס את כל היהודים..." (אסתר ד', ט"ו) ו"תקוהו ועמד על נפשם" (שם ט, טז). והיא גם ההתרוממות שמעל לקטנות, מעל לצמצומי העכשיו, מעל לקשיי ההווה. ובהדגשה - נקודה אחת: בשמחה, מתבטא העולם הפנימי של השמחה.

• אנחנו מתחנכים ומנסים ליישם שמחה, לא של התפרקות, או של פגיעות הדדיות או של אמירת דברים שלא נעים לאומרם במשך השנה.
• אלא שמחה על החיוב, ואם יש התעלות - הרי היא של התבטלות עצמית, של שמחה על הפוטנציאל שבכל אדם, למרות שלא תמיד בא לידי מימוש.
• שמחה שהיא חלק מההתקדמות בחיים, ולא כסטייה וכעצירת ביניים.
• ובתוך כך הביסוס ושתיית היין, אף היא באה להסיר מחיצות, לחשוף את הפנימי ביותר. וכשיש אישיות עם תוכן, היין מוציא סוד מאין כמוהו. ומי שיראה את האהבה הפורצת/ את הבכי שמתוך השמחה / את הריקוד עד כלות הנפש / את החיבור בין הגוונים והגילאים השונים / אולי יראה גם שמחה אמיתית.

להתרומם מעל הקטנות

בעשרות השנים האחרונות, לא פעם, חגיגות הפורים נמהלו בתוגה על אירועים קשים שאירעו במדינה. סעודות הפורים בבית הרב אלישע, העניקו לאירועים הללו משקל מכריע ומשמעותי. בדברים שנאמרו בסעודה תמיד צף ועלה הכאב הנורא על הייסורים, שהפך את שמחת הפורים לעמוקה ופנימית יותר; "לא (שמחה) של התפרקות, או של פגיעות הדדיות או של אמירת דברים שלא נעים לאומרם במשך השנה, אלא

ביום שאחרי אזכרת מורי חמי הרב אלישע וישליצקי זצ"ל השנה בשלהי טבת, נסעתי ללימוד משותף יחד עם תלמידי ישיבת הבקעה בשדמות מחולה. דיברנו על תורתו ודמותו של הרב אלישע, ואז קיבלתי ד"ש מיוחדת. הרב עזריאל זילבר, מוותיקי הר"מים בישיבה ובוגרי ישיבת "מרכז הרב", ניגש אליי ובידו דף מצהיב הכתוב בכתב יד מוכה. מיד זיהיתי את כתב ידו של מורי חמי הרב אלישע זצ"ל. הרב עזריאל סיפר שלפני כמעט ארבעים שנה, זמן קצר לפני פורים של שנת התשד"מ (1984), ביקשו מהרב אלישע להתראיין בתוכנית רדיו ברשת קול ישראל. מסיבה כלשהי לא יכול היה להתראיין בזמן שנקבע ופנה בבקשה לרב עזריאל, שהיה צעיר ממנו בכמה שנים, למלא את מקומו בראיון.

לשאלת הרב עזריאל, "על מה כדאי לדבר?" כתב לו הרב אלישע על דף נקודות בנושא השמחה לקראת חג הפורים. את הנקודות האלה, שמר באדיקות כמעט ארבעים שנה, עד שהגיש לי את הדף בהתרגשות. כל נקודה דורשת כמובן העמקה ולימוד, אבל מתוך הנקודות כולן, גם מבלי להעמיק הרבה, ניכרת דמות האדם שכתב אותן. להלן הנקודות, ממש כפי שהופיעו על הדף שקיבלתי: **בעניין השמחה:**

- כללית - השמחה היא חלק יסודי בכוחות הנפש של האדם ובמכלול תורת ישראל.
- והתביעה שמופיעה בפרשת כי תבוא - "תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל" (דברים כ"ח, מ"ז).
- וכלשונו של ר' יהודה הלוי בספר הכוזרי - "שלשה הם יסודות עבודת האלוה על פי תורתנו: ה'יראה' וה'אהבה' וה'שמחה'..." (מאמר שני, ג)
- השמחה ככלל היא ביטוי לתנופה, להזדהות נפשית עם הרעיון שעל-פיו חיים, ובפורים: להכרה

// סיפור התשובה של דוד עזבן

דוד עזבן, בן 43 מתגורר עם אשתו וילדיו בחריש. בחור ביישן שסייר תחילה להתראיין ולספר על תהליך התשובה שלו במכון מאיר. תהליך שכלל הרבה מאוד טלטלות.

דוד נולד בממקיסקו וחי חיים חילוניים. למד בבית ספר יהודי, שם, הוא זוכר שהיו שרים את המנון 'התקווה'. הסיפור האמיתי שלו מתחיל כאשר בילדותו ביקר עם הוריו בארץ. ושם, הוא מספר, נדלק לו הניצוץ שקוראים לו ארץ ישראל. כבר אז חש אהבה לא מוסברת וחשק לשוב לפה.

בגיל 17 יצא למצעד החיים בפולין ואחרי המראות הקשים הבין כי הוא בעצם שייך לעם היהודי. "אבל", הוא אומר "מה שבער בי חזק זאת ארץ ישראל, לא יודע למה, לא הייתי דתי, אבל ידעתי בתוכי שמקומי הוא כאן בארץ, שהנשמה שלי זקוקה לארץ". אלא שממקיסקו, המשפחה, החברים, הלחץ המתמיד גרמו לו לתהליך לא קל ולא פשוט שבו נאלץ כמה פעמים "לעשות יציאת מצרים" בכל פעם מחדש, לצאת מהגלות לארץ ישראל.

החלטה סופית

"בשנת 2004 החלטתי באופן סופי לעלות ולגור בארץ ישראל. ומאוחר יותר", הוא מספר "קראתי מה שכתוב בזוהר, שאין שמחה אלא בארץ ישראל או בעבודה, ובאמת מרגע שהחלטתי לעלות לארץ, רק אז עם ההחלטה לבדה הרגשתי שנכנסה בי נשמה חדשה, נשמה של ארץ ישראל".

בסיום לימודי התיכון שלו עבר שנת הכשרה והגיע לארץ לקיבוץ חצרים. "רציתי לעבוד רק בחקלאות. הרגשתי כמו החלוצים שבאו ליישב את הארץ. גם הייתי מחובר מאוד לאדמה, הרגשתי שהשכינה נמצאת בשדות, ובאמת עבדתי בגידול של 'זוחובה'". בד בבד למד עברית באולפן, וגר בקיבוץ בסך הכול שנה וחצי שבמהלכה שירת כמה חודשים בצבא.

אלא שממקיסקו 'קראה' לו. "הייתי די בודד כאן ולא עמדתי תחת הלחץ לשוב לממקיסקו, למשפחה, לחברים, ולחיים קלים ונוחים. חזרתי שוב לגלות, והתחלתי ללמוד שם. אבל הייתי בצער גדול, הרגשתי שאני לא

שייך לשם, ושוב החלטתי לשוב לכאן. להורים היה קשה, אבל אבא שלי אמר לי 'היה מה שיהיה, אבל תתחתן רק עם בחורה יהודיה'.

מן האדמה אל המים

הוא שב לארץ "ומהאדמה עברתי אל המים. עברתי לגור על שפת הכנרת. הייתי יושב שם עם עצמי, כל יום במשך שעות וחושב מה אני עושה פה בעצם, ולאן מוביל אותי כל המצב הזה, והנה שם פגשתי חבר מממקיסקו שהזמין אותי לשיבת הכותל בירושלים. ועוד אני בהתלבטות מה אני עושה עכשיו, פתאום באחד הלילות חלמתי חלום שזעזע אותי, והבנתי שאני חייב לעשות שינוי עם עצמי. לקחתי ספר תנ"ך והתחלתי ללמוד אותו. עם זאת שמרתי על קשר עם החבר מממקיסקו". אבל שוב ההורים לוחצים שישבו לממקיסקו, והוא מספר על שנתיים קשות מאוד שעברו עליו. עבד עם אביו במפעל, עדיין מנהל חיים חילוניים אבל מתחיל שם ללמוד תורה. ושוב הוא 'בורח' משם ועולה לארץ, ובהמלצת חבר הוא מנסה ללמוד במכון מאיר.

מכון מאיר

"הגעתי למכון ונכנסתי לכיתה אמונה. נכנסתי ליום ולעוד יום ועוד יום, עד שהבנתי שמכון מאיר הוא המקום האמיתי שלי". ועוד פעם נסיון קשה של ירידה לגלות, "נאלצתי לשוב לממקיסקו, כי ההורים שוב לחצו... אבל לא נרגעתי כי הלב שלי בער להגיע לכאן בהקדם. ואני מטלפן לרב ביגון לשאול מה עלי לעשות כדי ללמוד במכון, והוא אומר לי 'רק תבוא...' ואני שוב מגיע למכון. מתרגש מהרב ביגון ראש המכון, שנראה לי כמו מלאך. כל כך עניו. תמיד היה לו זמן לדבר אתי, ועם כל אחד. וזהו. אפשר להגיד שנרגעתי, שמכון מאיר היה לא רק בית, הרבה יותר מבית... המכון הציל אותי מהסבל של הגולה. בסך הכול למדתי שם שנתיים. ההורים שלי באו לבקר. אז גם שכרתי דירה והתחלתי לעבוד... ושוב ההורים לוחצים ומשלמים לי כרגיל עבור הטיסה לממקיסקו. והפעם הוא מכיר שם את אשתו, ומחליטים להתחתן רק אחרי שהסכימה לגור בארץ. אחרי החתונה, הגיע דוד סוף סוף למנוחה ולנחלה. הם עלו לארץ. הוא המשיך ללמוד במכון, אז נולד בנו הראשון והוא מספר בהתרגשות שזכה שכמעט כל רבני המכון היו בברית, ואפילו לחלאקה הגיעו... "הלימודים במכון מאיר הם שנתנו לי את הכוח להתנתק מממקיסקו לעלות ולהישאר סופית בארץ, ועדיין אני בקשר נפשי חזק עם המכון". "ובאמת" הוא חותם "אין שמחה אלא בארץ ישראל".

לעולם על אף הקמים לכלותם. ומלכות ישראל תחזור ותצמח לעומת כל המתנגדים להקימה כפי שבית המקדש השני שנעצרה בנייתו חזר ונבנה בעקבות סיפור המגילה.

1. מגילה יב. ורש"י שם
2. מגילה יא.
3. אסתר א,ב
4. כהב,
5. מגילה יב.
6. קידושין,ג.

ישראל. **עולה אפוא שאחשוורוש נענש על השימוש**

בכלי המקדש אך לא על לבישת בגדי הכהונה.

מבאר בספר המקנה⁶ שכלי השרת קדושים קדושת הגוף שאינה מתחללת. אך בגדי כהונה קדושים קדושת דמים וכשחילול נבוכדנצר נכנסו התחללו מקדושתם. כלי המקדש נשאר אפוא בקדושתם אך בגדי הכהונה יצאו לחולין ואחשוורוש לבש רק צורה חיצונית של בגדי כה"ג אך בלי הקדושה המתלווה אליהם. את כלי המקדש הוציא אחשוורוש כדי לבזות את ישראל וללעוג שכבר לא יבנה המקדש. אך את בגדי כה"ג לבש כדי לבטא שהוא המחליף של מלכות ישראל. לכן בגדי הכהונה רוקנו מכל תוכן אמיתי בשעת לבישתם. **כי ללעוג לישראל הגויים יכולים, אך את מלכות ישראל אף אומה אינה יכולה להחליף. וכך גם הכיסא שבנה היה זהה רק מבחוץ לכיסא שלמה. אך הרוח האלוקית החיה ששורה על הכיסא שמתבטאת בתזוזת החיות, את זה אחשוורוש לא יכול להשיג.** מגילת אסתר מלמדת שנצח ישראל לא יאבד

המשך המאמר של הרב טרבלסי מעמוד 3

הרש"ר הירש מסביר שהכהנים הם נציגי הציבור בעבודת המקדש. לכן הכהן צריך לפשוט את ישותו הפרטית וללבוש בגדים אחידים שנקנו מכספי הציבור. הכהן הגדול הוא נציג האומה כולה. לכן מינויו נעשה על ידי בית הדין הגדול של האומה שבירושלים. ובגדיו הם בדמות בגדי מלכות הן, כדמותן ילבוש המלכים בזמן התורה", המעיל כגלימת מלכות והציץ ככתה. אחשוורוש שרצה לשבת על כיסא שלמה לבש גם את בגדי הכה"ג שהם בחינת בגדי מלכות לבטא את העובדה שמלכותו היא המחליפה של מלכות ישראל.

הגמרא⁵ מספרת שאחשוורוש הוציא במשתה גם את כלי המקדש ככלשצר בזמנו. "כלים מכלים שונים - יצאה בת קול ואמרה ראשונים (בלשצר) כלו מפני כלים ואתם חוזרים ושונים בהם?! לכן באותה סעודה נענש "בא שטן וריקד ביניהם", ושתי אבדה ונסללה הדרך לעליית אסתר וחזרת מלכות

שלחתי הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- פרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מידעות בבתי הכנסת ובכיכוס דוברים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

המנון מיוחד: קדם דפוס ודפוס איטוף וניטוף מוצרים בניילון לפי חתונה, יחידות מסיבת הכנסת אינטרטיים לעלונים

לפגישתנו: 052-898518 0522898518@gmail.com

פורים שמח! האמנם?

א. בשיחה תבקשי ממנו להיות קשוב לקשיים שלך ושאלן לך ביקורת כלפיו, אלא שאת מבקשת שיידע מה עובר עלייך. **כשהוא יודע שאין כלפיו ביקורת, הוא יהיה קשוב יותר ללא צורך בהגנה עצמית.**

ב. תשאלו אותו **איך הוא מבין ומרגיש אותך**, בעקבות מה ששיתפת אותו.

ג. תבקשי ממנו, אם יש לו רעיונות, איך אפשר לחגוג את פורים באופן שמח, עם כל המטלות שיש לך ובמה הוא יכול להשתתף, כדי להקל עלייך. **כשאת מבקשת ממנו רעיונות, הוא מרגיש שאת מעריכה אותו וכך הוא ישתף פעולה מתוך רצון ואכפתיות.**

ד. תבדקי ביחד, **מה מהרעיונות ריאליים וניתנים לביצוע**, באופן שתהיה שמחה בבית, בהקשר של הכנות משלוחי מנות, אורחים, סדר וניקיון וכד'. ה. חשוב **להחליט ביחד**, איך לקבל את הזמן שהוא מבושם ואינו כשיר לשותפות איתך.

ו. כדאי גם לברר ביחד את המשמעות הרוחנית של החג וחשיבותו. **משמעות משותפת, נותנת כוחות להתמודדות, גם כשקשה.**

ז. קחו לתשומת ליבכם שמודל שיחה כזה, **עשוי להועיל לתחומי התמודדות נוספים בחייכם.**

כשתצאו מהשיח המשותף, עם הכנות והסכמות ובעיקר **שהוא רואה אותך ואת לא לבד**, אני מאמינה שיהיה בחג הפורים 'נהפוך הוא': מלחץ לרווחה, מעצב לשמחה, מכעס לשלווה, מעומס לאתגר והעיקר מבדידות לרווחה ושותפות - בזוגיות אהבת.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נוסאים המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

התארח ולצאת מוקדם מהבית ולהשאיר אותך נקי ומסודר. מכסימום הן אומרות, "נגיע בערב ונמצא משלוחי מנות ליד הדלת, נודה לשולחים ושלוש עליך נפשי".

היא גם ביקשה ממני פתרון מידי ושלא ניכנס עכשיו לתהליך, כי היא בלחץ גדול.

התעניינתי במערכת היחסים הרגשית ביניהם. "בד"כ אתם במערכת יחסים טובה? נעימה?"

"כן. ממש טוב לנו ביחד. אני גם יודעת שהוא אוהב אותי וטוב לנו ביחד. אבל בחג הזה..."

אני שומעת ממך שהחוויה שלך **שהוא לא רואה אותך**. את מרגישה בודדה במערכת זה באמת קשה. את מפרשת את המשפטים שהוא אומר לך

כביקורת, "למה את לוקחת את החג הזה כל כך קשה...". אפשר גם לפרש שאיכפת לו ממך והוא מבקש שתקחי את החג יותר בקלות, דווקא מפני שאת חשובה לו. אולי מפני שהעול עלייך, את מפרשת את דבריו כביקורת ואולי הרגשות הללו, מבטאים משהו עמוק ונסתר שקיים אצלך-אצלם שיש מקום לבדוק בפגישות. זה אכן דורש תהליך.

אלא שעתה את מבקשת פתרון מידי. "נכון. זה מה שחשוב לי עכשיו". מכיוון שיש ביניכם יחסים טובים, אני מציעה לך להזמין אותו לשיחה ולומר לו שאת מבקשת שיתוף פעולה בהכנות לחג הפורים. חשוב שהפגישה ביניכם תהיה במקום ובזמן רגוע ושקט ושניכם פנויים נפשית.

מרים פנתה אלי לפני כשבוע וגוללה בפני את מצוקתה: "מראש חודש אדר, אני מרגישה לחץ לקראת 'חג' פורים. האמת, אני שונאת את החג הזה ואני לך למה. אני מרגישה שכל העול עלי. הכנות של משלוחי מנות שגם אותם אני כבר לא סובלת, עם הספק אם משלוחי המנות יהיו באמת שווים. הכנת הסעודה שגם היא טרחה גדולה בשבילי, במיוחד כשבעלי מבקש

לארץ. מה שהכי מעצבן אותי, זה שהוא כביכול מחוץ לתמונה. הוא נהנה מהחגיגה, מסתובב אצל שכנים וחברים, שותה, מתבשם או משתכר ובמקרה הטוב לקראת סוף היום, הוא נכנס לישון וכל הבלאגן שנשאר - עלי בלבד. גם אם הילדים עוזרים, זה לא זה. יש להם גם את משלוחי המנות שלהם, האנשים שנכנסים ויוצאים ואני משחקת אותה נחמדה. אבל בפנים אני ממש כועסת. כי החג הוא של כולם, חוץ מאשר שלי. בקיצור, מרגישה משרתת ולא נהנית ולא שמחה. אני רוצה הפעם, ליצור שינוי ולהיות שמחה באמת. מה שעוד קשה לי שבעלי מבקר אותי ואומר, למה אני לוקחת הכל קשה...תשמחי עם מה שיש... הכל עובר. ממילא מנקים אח"כ לפסח ואני אעזור לך...! אלה משפטים ממש מעצבנים. הוא לא רואה אותי בכלל..."

הקשבתי לה. הרגשתי את מצוקתה. זה כל כך מוכר בבתיים רבים. (אני שומעת מנשים רבות שחג פורים הוא מעמסה, עד כדי שמעדיפים

"כי יש ה' בקרבנו"

מוזמנות להתבונן איתנו לפורים

לוח	13:45 הרב שלומי שיבר שני ימי הפורים פורים ומוקפים
	15:00 הרב חגי לנדין פורים - לא תמיד את מקבלת את כל מה שרצית
שבת	16:30 הרבנית עדינה פירמן הנסתר והגולה במגילה
	17:45 הרב רביד ניסים ננס יין יצא סוד
שבת	8:30 הרב אופיר פריד וכלים מכלים שונים
	9:45 הרבנית דינה ראפ לך ננס את כל היהודים
	11:00 הרב יהושע יודי על התענית ועל ההסתר
	12:15 הרבנית גאולה ניסים בוחרת לעמוח?

נשמח לבואותכן!

י"ב-י"ג אדר

כנפי נעורים 3, ירושלים

שיעור בודד - 15 ש, חצי יום - 30 ש, כל התבנית - 50 ש

ההרשמה לענת תשפ"ד במכון אורה נפתחה! לפרטים נוספים: שוהם-7494-052-560

מכון אורה מזמינות את ציבור הנשים ובוגרות המכון -

מנהל קהילתי מיתרים ומכון אורה מזמינים את ציבור הנשים

לילה פורים לנשים

הרקדת פורים

בהנחיית הרבנית גאולה ניסים דברי תורה והתעוררות:

הרבנית שרה מס
הרבנית דינה ראפ
הרבנית שרה אליאסף

יום שלישי | אור לט"ו אדר ליל שושן פורים
22:00-01:00

אולם הספורט נג'ארה 27, גבעת שאול
כניסה מגיל 18 (על בסיס מקום פנוי)

שאלוה בפרשה - נפון אז לא?

1. לאיזה צורך השתמשו בשמן זית זך כתיבת במשכן?
2. כמה בגדים היו לכוהן הגדול?
3. מה היה כתוב על אבני הזיכרון שעל כתפות האפוד?
4. מהי האבן השלישית בטור השני שבחושן?
5. מה היה בשולי המעיל של הכוהן הגדול?
6. כמה בגדים היו לכוהן הדיוט?

« תצוה

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

מצאו למה התמונות רומזות מתוך מגילת אסתר

חידה במגילה

אילו שמות נוספים היו לאסתר (מפורש במגילה) והמון (חז"ל)?

המלצה השבוע

פורים בפתח! היכנסו לרך מורים באתר ערוץ מאיר לילדים, ותיהנו מהמון תכנים מוריימיים ושמחים!

כבוד המשכן

בפרשת תצוה התורה מספרת לנו על הבגדים המיוחדים שהיו לכהנים במשכן ובבית המקדש, ובמיוחד בגדי הכהן הגדול, שהיו בגדים מפארים מאוד שהיו עשויים מחמרים מיוחדים, בהם זהב, תכלת וארגמן. מדוע הכהנים לובשים בגדים מיוחדים? למה הכהן הגדול צריך להיות כל כך נאה ומפאיר?

הדבר דומה לבגדי השבת אותם אנו לובשים בשבת. אפילו אם אנחנו לא יוצאים מהבית, אנחנו מתלבשים בבגדים מיוחדים. מדוע אנחנו לובשים בגדים מיוחדים בשבת, הרי אף אחד לא רואה אותנו ואין לנו אורחים! התשובה היא - לכבוד השבת! אנחנו מפארים את השבת ומכבדים את עצמנו, בכבודיה של השבת הקדושה והאהובה.

גם במשכן ובבית המקדש, הכהנים לבשו בגדים מיוחדים, והכהן הגדול לבש בגדי פאר - לכבוד המשכן. כמו שהשבת היא זמן קדוש ומיוחד, כך המשכן ובית המקדש הם מקומות קדושים ומיוחדים, ולכן נוהגים בהם בכבוד ותפארת.

ישי, ערוץ הילדים

הצטרפו לחנויי ערוץ מאיר לילדים! באתר il.meirkids בטלפון 0732379860

- כיצד מטפס פיל לצמרת העץ? מתיישב על שתיל ומחכה 50 שנה. כיצד יורד פיל מצמרת העץ? מתיישב על עלה ומחכה לשלכת.
- מחקר בסין גילה: לארטיק רמזור אין באמת טעם של רמזור...
- מצאתי עבודה! איפה? בבית אבות. איך הולך? סבבא!

יתורת האילור

זכור מאת יוסי שחר. להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

איך מציירים רעשן?
 הצורה הפשוטה של רעשן ארוג היא מאבן מאבך

איך מציירים רעשן?
 הצורה הפשוטה של רעשן ארוג היא מאבן מאבך

איך מציירים רעשן?
 הצורה הפשוטה של רעשן ארוג היא מאבן מאבך

איך מציירים רעשן?
 הצורה הפשוטה של רעשן ארוג היא מאבן מאבך

המלך קם בכעס כיון שהמון רוצה לפגוע במלכה, חותר תחתיו וחולם על הכתר, אך המון בוחר לבקש רחמים דווקא מאסתר. מדוע? הרי המלך הוא בעל הכוח. אלא שהמון ידע שהיהודים רחמנים הם... פרשת זכור מלמדת אותנו לא להתבלבל. את הרע יש לבער!

נכנס יין יצא סוד, ומאוד אנו צריכים בחיינו, שסודות הנעלמים יצאו ויתגלו. על ידי גלויים של הסודות נכיר את עצמנו, נכיר את מה שחבוי בקרבנו... מבוססים אנחנו יותר מדאי מדמיונות היצוניים ובשביל כך אין אנו מרגישים את האמיתיות הפנימיות שלנו, את סוד האמת... שיכורים אנחנו מביסומים שיש בהם כדי הטעיה, ובשביל כך אין אנו שמים אל לבנו את חשבוננו של העולם הגדול, של אותו העולם, שאדון עולם מנהיגו ואנחנו יש לנו עמו ברית כרותה באלה ובשבועה, ברית מלח-עולם, השומר על רוח ישראל ונצחו. מאמרי הראי"ה אגרת הפורים

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

בגדים צנועים. **ש: מותר להתפלל עם תחפושת? ת:** אם זה מסיח דעת שאר המתפללים, אסור. אם לא, אז אין ללבוש תחפושת הסותרת חרדת קודש (עי' שו"ת שבט הלוי י, יח). **ש: האם מותר לפוצץ נפצים בפורים? ת:** ודאי שלא. נגרמים כל שנה נזקים שונים וגם חמורים, מלבד הפחדות. פורים הוא יום אהבת ישראל ולא יום הצקת ישראל. וכמדומני זה אסור על פי חוק (גדולי ישראל כבר צווחו נגד שימוש בנפצים בפורים, כולל הרבנים הראשיים דאז, הגר"י מצנר והגר"ש עמאר, וכן הגר"ע יוסף. וגדולי בני ברק, הגר"ר שמואל הלוי ואזנר והגר"ר נסים קרליץ בקול קורא. שערי ימי הפורים עמ' צ-צב. וכן השיב הגר"א נבנצל שזוהי קודם שמתקשר למטרה. ירושלים במועדיה - פורים עמ' תמדז). **ש: על מה יש לשמוח בפורים? ת:** על ההצלה של כל עם ישראל משואה נוראה. **ש: אז מה מועיל היין? ת:** שמחה ויצונית כדי לעורר שמחה פנימית.

בזיון תלמידי חכמים. או הקאה. או מפריע לחברו. עי' ביה"ל בשם מאירי וחי"א (או"ח סי' תרצה). **ש: כמה יין חייבים לשתות? ת:** יותר מהרגלו. למשל אם הוא שותה בקידוש על היין בשבת רביעית, 43 סמ"ק, ישתה בפורים שליש יותר, 58 סמ"ק (מקראי קודש פרק יב הערה מג בשם הגר"א נבנצל). **ש: האם יש היתר לליצנות, שהרי זה עוון חמור? ת:** אין היתר. ש: האם מותר לעשות בפורים הצגה מסיפור שבתנ"ך? ת: צריך להיזהר מאוד שלא תהיה פגיעה בקדושה (פס"ת תרצג אות יד). **ש: האם יש מקום לרב פורים? ת:** אם אין בזה בזיון תלמיד חכם (פס"ת תרצה אות ח. ורבנו הרב צבי יהודה נוף במי שהתחפש לרב הראשי הגר"ר שלמה גורן. אלבוים רבנו עמ' 130). **ש: מותר להתחפש איש לאישה ואישה לאיש? ת:** מחלוקת (שו"ע או"ח תרצו, ת. מ"ב סק"ל). **ש: אשה המכסה שערה במטפחת, מותרת במקום זה בפאה נכרית? ת:** לא. עבורה, אין זה צנוע. וכן תלכש

שו"ת שמחת פורים

ש: האם נשים חייבות בסעודת פורים? ת: כן. אף הן היו באותו הנס (מגילה ד, א). **ש: האם חייבים לאכול לחם בסעודה? ת:** אין חובה. **ש: האם חייבים לאכול בשר? ת:** לא (ערוה"ש תרצה, א. שו"ת יחיה דעת ו, לג). **ש: מתי זמן הסעודה? ת:** ביום ולא בלילה. **ש: אז למה הרבה עושים בליל פורים? ת:** תוספת שהיא לא הלכה ולא מנהג (שו"ע או"ח תרצה מ"ב סק"ג). **ש: שתיית יין מתי? ת:** ביום ולא בלילה. **ש: אז למה יש ששותים בלילה? ת:** אהבת יין. אך יש להיזהר שבגלל זה, לא יקום מאוחר ויפסיד שחרית או ינמנם בזמן קריאת המגילה. **ש: מתי לעשות סעודה ביום? ת:** יש עושים בבוקר. יש עושים אחרי צנות, אבל יש להתפלל מנחה קודם. משך הזמן עד השקיעה. **ש: מה יהיה אם עקב שתיית יין יעשה עבירות? ת:** אז לא ישתה, שלא תהיה מצוה הבאה בעבירה. כגון שישכח ברכה ראשונה או אחרונה, או נטילת ידיים, או תפילה, או יתפלל לא כראוי. או בזיון חברו או

ערוץ מאיר לילדים
במבצע מטורף!
5 ש"ח בלבד
לחודש היכרות למצטרפים חדשים

ערוץ מאיר לילדים
מבית מכון מאיר

אתם מחלקים משלוחי מנות ואנחנו נותנים לילדים מתנות!

לפרטים והרשמה: ערוץ מאיר לילדים meirkids.co.il טלפון: 073-2379860 וואטסאפ: 0732379874

"באחד באדר משמיעין על השקלים"

לידידי ומוקירי מכון מאיר היקרים!
בתרומתכם "למכון מאיר" הנכם מקיימים מצות

זכר למחצית השקל

תרומות אלו מסייעות בידנו להרבות אהבה ואמונה בישראל ולקרר רחוקים לאבינו שבשמים.
כ"כ ניתן להעביר דרכנו

מתנות לאביונים שיועברו בו ביום
זכות זאת תעמוד לכם ותבורכו מן השמים בכל טוב סלה.
בברכת פורים שמח, דב ביגון

31 בי"א

לתרומות: באתר האינטרנט meirtv.com או התקשרו: 02-6461328

מכון מאיר
יהדות באהבה